

Πασχαλινό μήνυμα του Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών κ.κ. Κυρίλλου

Πασχαλινό μήνυμα του Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσσιών κ.κ. Κυρίλλου

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, μονάζοντας καὶ ὅλα τὰ πιστὰ τέκνα τῆς
Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίῳ Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, εὐλαβεῖς
μοναχοὶ καὶ μοναχές, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί!

Ἀσμένως προσαγορεύω ὑμᾶς διὰ τοῦ ἀρχαίου καὶ καθ'ἐκάστην ἐποχὴν καινοῦ παιᾶνος
ἐπινικίου:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Θεμέλιον τῆς πίστεώς μας, δωρεὰ τῆς ἐλπίδος καὶ πηγὴ τῆς ἀγάπης εἶναι ὁ θαυμάσιος οὗτος
συνδυασμὸς τῶν ὄντως ζωηφόρων ρημάτων.

Ἔτι χθὲς συνεθλίβομεν μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπημένου αὐτῶν
Διδασκάλου, ἐνῶ σήμερον πανηγυρίζομεν μετὰ τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὄρατοῦ τέ καὶ ἀοράτου:
«Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος» (Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πάσχα). Ἔτι χθὲς ἐδόκει ὅτι
ἀπόλωλεν ἡ τελευταία ἐλπίς τῆς σωτηρίας, ἐνῶ σήμερον κεκτήμεθα ἐλπίδα σταθερὰν τῆς αἰωνίου
ζωῆς ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἔτι χθὲς τὸ φάντασμα τῆς φθορᾶς
ἐπεκράτει τῆς δημιουργίας, ἀμφισβητοῦν αὐτὸ τοῦτο τὸ νόημα τῆς ἐπὶ γῆς υπάρξεως τοῦ
ἀνθρώπου, ἐνῶ σήμερον κηρύσσομεν εἰς πάντας καὶ ἕκαστον τὴν μεγάλην νίκην τῆς Ζωῆς κατὰ τοῦ
θανάτου.

Ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος Παῦλος λέγων περὶ σημασίας τοῦ θαύματος, γενομένου ἐν τῇ ἀπωτέρα
ἐκείνῃ ἀλλὰ πάντοτε ἐγγὺς ἐκάστῳ χριστιανῷ νυκτὶ, ὑποδεικνύει εὐθὺς ὅτι τὸ ἐν λόγῳ γεγονός
εἶναι τὸ κυριώτερον διὰ τὴν ἡμετέραν πίστην. Ἄλλωστε δὲ «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν
ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 15.14). Τὸ Πάσχα Κυρίου εἶναι ὁ πυρὴν
καὶ ἡ ἀκατανίκητος δύναμις τοῦ χριστιανισμοῦ: κατὰ τὸν Ἅγιον Φιλάρητον Μόσχας, αὕτη
δημιουργεῖ τὴν ἐλπίδαν, ἀναφλέγει τὴν ἀγάπην, ἀναπτεροῖ τὴν προσευχὴν, κατεβάζει τὴν
χάριν, φωτίζει τὴν σοφίαν, ἀφανίζει κάθε μορφῆς κακὸν καὶ καταλύει αὐτὸν τοῦτον τὸν
θάνατον, ζωοποιεῖ τὴν ζωὴν, καθιστᾷ τὴν μακαριότητα οὐχὶ ὄνειρον ἀλλὰ πραγματικότητα, τὴ
δόξαν οὐχὶ φάντασμα, ἀλλὰ αἰωνίαν ἀστραπὴν τοῦ αἰωνίου φωτὸς, φαίνουσιν πάσι καὶ μηδένα
πλήττουσαν (Λόγος Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα, 1826).

Μετὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀρρήκτως συνδέεται καὶ ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας
εἰς τὸ γεγονός ὅτι ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρώσας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ
διαρρήξας τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἐδώρησεν ἡμῖν τὴν πραγματικὴν
πνευματικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν καὶ τὴν χαρὰν ἐπανενώσεως μετὰ τοῦ Πλάστου ἡμῶν. Πλήρεις
κοινωνοὶ αὐτῆς τῆς ἀνεκτιμήτου ἀξίας δωρεᾶς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τυγχάνομεν πάντες ἡμεῖς, τῇ
φωτοφόρῳ νυκτὶ ταύτῃ συνελθόντες εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους Ἱεροὺς Ναοὺς, ἵνα ἀπολαύσωμεν τοῦ

συμποσίου τῆς πίστεως, καθάπερ λέγει καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος.

Τὸ Πάσχα εἶναι ἡ κορυφή τῆς ἀκανθώδους πορείας τοῦ Σωτῆρος, ἐπισφραγισθείσης διὰ τῶν Ἀχράντων Παθῶν καὶ τῆς Θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ. Οὐχὶ τυχαίως τόσον εἰς τὰ ἀγιοπατερικὰ ὅσον καὶ εἰς τὰ λειτουργικὰ κείμενα ὁ Χριστὸς πολλάκις ἀποκαλεῖται «Ἀθλοθέτης τῆς ἡμετέρας σωτηρίας». «Υπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν» (1ω. 13.15), λέγει ὁ Κύριος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ καλεῖ τοὺς πάντας ἡμᾶς ἵνα ἀκολουθήσωμεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ βίου Αὐτοῦ.

Μά πῶς δυνάμεθα ἵνα μιμηθῶμεν τὸν Χριστὸν; Τίς θά εἶναι ὁ ἄθλος μας ὡς πρὸς τὴν σύγχρονον πραγματικότητα; Σήμερον καθὼς προφέρομεν τὴν λέξιν ταύτην ἢ φαντασία ἀνθρώπων οὐχὶ σπανίως δημιουργεῖ εἰκόνα θρυλικοῦ τινος στρατιώτου, μιᾶς ἱστορικῆς φυσιογνωμίας ἢ ἐπιφανοῦς ἡρώου τοῦ παρελθόντος. Δι' ἄθλου, πάντοτε συνδεδεμένου πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς προσπαθείας καὶ τὴν ἐγκράτειαν δυνάμεθα βιώσαι ὅ,τι εἶναι πραγματικὴ καὶ τέλειος ἀγάπη, διότι ἡ προσφορὰ, ἣτις κεῖται εἰς βάσιν παντὸς ἄθλου, εἶναι ἡ ὑψίστη ἐκδήλωσις τοῦ αἰσθήματος τούτου.

Ὁ Κύριος κάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὸν ἄθλον τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης, ἐκδηλούμενον διὰ τῆς θυσιαστικῆς διακονίας τοῦ πλησίον καὶ ἔτι μάλλον χρηζόντων βοηθείας μας: τῶν ταλαιπωρημένων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἐγκαταλελειμμένων, τῶν στενοχωρημένων. Εἰ ὁ κανὼν οὗτος τῆς ζωῆς, ὅσπερ ἀκολουθεῖτο καὶ ἐκφράζετο με τρόπον ἀνάγλυφον ἐν τῇ ἐπὶ γῆς ζωῇ Αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος γίνετο κτῆμα πολλῶν, οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι ὄντως εὐτυχεῖς. Ἄλλωστε ἀσυγκρίτως περισσότερα ἀπ' ὅ,τι προσφέρει ἀποκτᾶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς διακονίας τοῦ ἄλλου: Αὐτὸς ὁ Κύριος εἰσέρχεται τότε εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς κοινωνίας τῆς Θείας χάριτος ἀλλοιοῦται ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως ἡ ἀγιότης δέν νοεῖται ἄνευ κόπου καὶ ἡ Ἀνάστασις ἄνευ Γολγοθᾶ, οὕτως ἡ οὐσιαστικὴ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μεταμόρφωσις τοῦ προσώπου εἶναι ἀνεπίτευκτος ἄνευ ἄθλου καὶ ἀγώνος.

Ὅτε δέ ὁ ἄθλος καθίσταται περιεχόμενον τῆς ζωῆς οὐχὶ τῶν ἀπομεμονωμένων ἀνθρώπων ἀλλὰ καὶ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ συνόλω αὐτοῦ, ὅτε δέ ὁ πόθος διὰ τὰ ἄνω ἐνώνει τὰς καρδίας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων προθύμων ὅπως προστατεύουν τὴν Πατρίδα αὐτῶν, ὑπερασπίζονται τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ τὰς ἀξίας, τότε παρατηροῦνται πράγματα ὄντως ἐκπληκτικὰ, θαυμαστὰ καὶ ἐνίοτε ἀνερμήνευτα διὰ τῆς τυπικῆς λογικῆς. Ὁ λαὸς τοιοῦτος ἀποκτᾶ τεραστίαν πνευματικὴν δύναμιν ἀκατανίκητον ὑπὸ οὐδενός κακοῦ καὶ ἐχθροῦ. Τρανὴ ἀπόδειξις διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές εἶναι ἡ διὰ τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς τοῦ λαοῦ μας Νίκη εἰς τὸν Μεγάλον Πατριωτικὸν Πόλεμον, τῆς ὁποίας τὴν 70^{ην} ἔνδοξον ἐπέτειον πανυγρικῶς ἐορτάζομεν ἐφέτος.

Ἐν ταῖς θλίψεσιν καὶ δοκιμασίαις καλούμεθα ἵνα μένωμεν ἡσυχοὶ καὶ ἄφοβοι, ἐδόθησαν γὰρ ἡμῖν αἱ μεγάλα καὶ ἔνδοξαι ἐπαγγελίαι τῆς ἐπικρατήσεως κατὰ τοῦ κακοῦ. Στενοχωρούμεθα καὶ ἀπελιπιζόμεθα λοιπὸν; Συγκροτοῦμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν τῆς ὁποίας οὐδὲ *πύλαι ἄδου* οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς (Ματθ. 16.18) καὶ περὶ ἡμῶν μαρτυρεῖ ἡ Θεία Ἀποκάλυψις προλέγουσα ὅτι «ἐξαλείψει ἀπ' αὐτῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον» (Ἀποκ. 21.4).

Εὐχομαι πᾶσιν ὑμῖν, Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἵνα ἐνδυναμοῦσθε ἐν πνεύματι καὶ ἔχετε σταθερὰν τὴν πίστιν ὑμῶν, εἰρήνην καὶ ἐν τῷ Πατήσαντι τὸν θάνατον Κυρίῳ ἀστείρευτον χαρὰν. Διαποτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ κοινωνοὶ γινόμενοι τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀναστασίμου θαύματος καταστήσωμεν δὲ τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν κοινωνοὺς τῆς θριαμβευτικῆς ἡμῶν χαρᾶς μαρτυροῦντες ἔμπροσθεν πάντων περὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ τάφου Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν.

Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν εἶθε μας θερμαίνουσι καὶ παρηγοροῦν, προσφέρουσι τὴν ὄντως χαρὰν τῆς υπάρξεως καὶ ἀποτελοῦν πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ τὴν ἀγαθοεργίαν τὰ ἐνθερμα λόγια τοῦ

ἀναστασίμου χαιρετισμοῦ:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!
ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

† ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσιῶν

Κύριλλος

Ἐν Μόσχᾳ

Ἅγιον Πάσχα 2015

στις ἄλλες γλώσσες:

- Γιακουτικά
- Ουκρανικά
- Εσθονικά
- Λετονικά
- Λιθουανικά
- Μολδαβικά
- Τουρκμενικά
- Ουζμπεκικά
- Καζακικά
- Κιργιζικά
- Τατζικικά
- Κινεζικά
- Ιαπωνικά

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/50501/>